

nüüd liggi poolteist sadda rubla Kohtus; agga Truto
hoidis pišut uhkuše pole, ja Hans ei olleks se
suggust mitte himmustanud minniaks. Ewa ei feel:
nud Jani nou mitte, sest Eiso olli ka temma melest
wägga armas, ja Ewa armas, et se ei olle hea
nisuggust iggatsemist feelda, kui waggad lapsed teine
teist armastawad. Anti kohto polest lubba, et Eiso
wois omma woõrmindri poiale naeseks sada, ja
pärast Jürri päwa ollid pülmad Källari rahwa
wisi järrel weikesed; ja kulla rahwas omma wisi
järrel naersid sest kaua. Agga Jaan ja Eiso jäi:
wad ifka wannematte leiba, ja ollid ifka waggad
lapsed.

Weljandama aastaga forjas Hans jälle samma
paljo rahha wälja panna, kui temmal Riho perres
olli olnud, et temma kül toitis ja kattis ommast
kääst suurt perret, ja wabbatikko, ja üksteistkummend
waest last. Murret ja waewa sai temma paljo
kanda, agga et temma kartis Jummalat, siis jou:
dis temma ka feik ärrakanda Selle pärast, kes
sedda olli temma peäle pannud. Mitmed ollid
temma läbbi sanud suurt heat kül ihho, kül hinge
polest; nüüd seati tedda weel feige wallale isfaks,
ja ses seisusfes olli temma nisuggune, et temma
wäärt on moistlikko rahwale märgiks panna.
